

CENY OGŁOSZEŃ:

Za wiersz milimetrów przed tekstem 25 groszy, za tekturę i oddzielenie 20 groszy, za tekturę 10 groszy. Drobne ogłoszenia po 3-8 groszy za wiersz. Najmiej 60 groszy. Tłumaczeniem drukiem podwójnie. Zagranicą 100 proc. drożej.

W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe.
Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

Każda nowa podwójka obowiązująca bez względu na przysługujące do niej prawo bez sprzecznego zawieszenia.

ISKRA

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

Sosnowiec: REDAKCJA: Piłsudskiego 4, Telefon 64.
ADMINISTRACJA: Dąbrowska 1, Tel. 73.

== Białystok, Matejki 7. == Dąbrowa, Sobieskiego 8, tel. 73. == Katowice, Szopna 4.

Adres dla listów i depesz:
„ISKRA”, Sosnowiec.
Konto bankowe P. K. O. Nr. 61533.
Przenumerata wynosi:
zł. 2
Z odnośnymiesięcznicą:
zł. 2,50.
W Zagłębiu po za Sosnowcem, Będzinem i Dąbrową zł. 2,50.
Z prasą pocztową
zł. 2,50.
Zagranicą 4 zł.

Zadajcie

SPOTYKACZ SZUSTOWA wszędzie!

NOWY TON.

Sosnowiec, 25 listopada.

Zmiana rządu w Anglii wpływa bardzo poważnie na politykę międzynarodową. Coprawda p. Baldwin zapewnia, że polityka Anglii nie ulegnie zmianie, i inaczej być zresztą nie może, lecz już dziś wszyscy odczuwamy jak poważnie zmienił się ton polityki angielskiej i jak zmienia się atmosfera polityczna w Europie.

P. Mac Donald jeszcze jako przywódca opozycji robił wszystko w 1914 r., aby do wojny nie dopuścić, a gdy ona wybuchła, aby doprowadzić do pokoju odrębnego. Natomiast Austen Chamberlain był jednym z tych mężów stanu Anglii, którzy najlepiej rozumieli, jakie niebezpieczeństwo grozi Wielkiej Brytanii ze strony Niemiec i którzy natychmiast zdecydowali się na walkę, gdy neutralność Belgii została pogwałcona.

P. Mac Donald po zawarciu pokoju prowadził zupełnie niedorzecznie kompanię za rewizją traktatów pokojowych. A tego nalogu nie wyżył się, objawiając wadę, o czym świadczy jego pamiętne odezwanie się o Śląsku oraz oświadczenie oficjalne, złożone przez angielskiego ministra spraw wewnętrznych, Hendersona, w sprawie rewizji traktatu.

Tymczasem, co słyszymy obecnie! P. Austen Chamberlain, przemawiając w Guildhall oświadczył, że Anglia szczerze pragnie utrzymywać po pokojowe i przyjazne stosunki ze wszystkimi państwami. „Lecz dla naszych sprzymierzeńców, przy boku których walczaliśmy w czasie wielkiej wojny, posiadamy uczucia specjalne i głębsze

i z nimi pragniemy pozostać w stosunkach ściślejszej przyjaźni”.

Czy p. Mac Donald tak mówił?

W tym samym dniu bliżej określił politykę angielską p. Baldwin, mówiąc między innymi:

„Jesteśmy za utrzymaniem traktatów pokojowych i utrzymywać będziemy dobre stosunki z państwami zagranicznymi na podstawie tych traktatów”.

Tymczasem p. Mac Donald zupełnie wyraźnie domagał się, pod pozorem lepszego zorganizowania ludzkości, rewizji tych traktatów. Zdaniem kłó, zbliżonych do p. Mac Donald, obecne granice w Europie przekładają do urzeczywistnienia pokoju, należy więc je zmienić, aby ludzkość zabezpieczyć przed wojną. P. Baldwin również szczerze pragnie pokoju, ale pokoju wersalskiego, opierającego się na traktatach obowiązujących i uznających obecne granice.

A dalej, mówiąc już o Niemcach, p. Baldwin rzucił im wyraźną przestrożkę: „Nowa karjera otwiera się przed Niemcami, o ile istotnie będą oni skrupulatnie przestrzegać swych zobowiązań i opierać się wszelkim pokusom zmiany traktatów pokojowych”.

Doskonale rozumieli tę przestrożkę Niemcy. Ostatnia mowa ministra Stresemanna w Dortmundzie była już nastrojenia umiarkowania i oględnie. Od czasu zakończenia wojny Niemcy stale oglądają się na Londyn. Najmilsze słowo zachęty, udzielone im przez politykę angielską w formie krytyki Francji lub traktatów,

rozczuwała ich w sposób niebywały. Pokorniej niż wówczas, gdy Londyn milczył lub każe im szanować traktat.

Przypomnijmy sobie, co się działo w czasie rządów p. Mac Donald? Z jakimi wówczas fantastycznymi planami rewizji granic i traktatów wystąpili przedstawiciele demokracji niemieckiej, p. Breitscheid i inni!

Dziś p. Stresemann doskonale orientuje się w sytuacji i zmienia taktykę. Nie wierzymy w szczerść jego oświadczeń, lecz uważamy, że są one wymownym wyrazem zmiany tonu i atmosfery politycznej od czasu upadku p. Mac Donald.

P. Stresemann, który prowadził walkę w Zagłębiu Ruhry, dziś oświadcza, że jest zwolennikiem „porozumienia międzynarodowego”. A jeszcze 19 października, dziesięć dni przed wyborami angielskimi, p. Stresemann domagał się zniesienia niewygodnych mu warunków traktatu, stawiał warunki przyjęcia Niemiec do ligi, żądał ewakuacji Nadrenji i t. d. Coprawda jeszcze obecnie wysunął p. Stresemann do swej mowy zdanie, że Niemcy „muszą zająć należne im stanowisko w świecie”, lecz jakże się zmienił sposób wyrażania tych żądań.

A teraz skierować pod adresem naszej lewicy takie pytanie: Co nam dały rządy socjalizmu i lewicy w Anglii? Czy wówczas nie byliśmy narażeni na poważne trudności? Era „prawdziwego pokoju”, sojuszu „wszystkich demokracji”, era wielkich hasel humanitarnych okazała się dla nas okresem wysoce niebezpiecznym.

Granice nasze były kwestionowane, traktaty pokojowe zagrożone, a Niemcy rozczuwane. Dziś sytuacja zmieniła się dzięki porażce p. Mac Donald i stronnicwa

demokratyczno-socjalistycznego w Anglii. Czy więc warto było z naszego pun-

Nasze sprawy wojskowe.

Sosnowiec, 24 listopada.

Przykre zdarzył w roku 1920, kiedy amunicja tak nam potrzebna tkwiła w porcie gdańskim czy na stacjach kolejowych czeskich, nauczyły nas jednego, mianowicie konieczności zaopatrzenia się o własne fabryki broń i amunicji, czyli o rozbudowę własnego przemysłu wojennego, bo tylko ta rozbudowa stała na zawsze na uwolnić od stanu obecnego, od skazania tylko na transport.

Głównym dółd naszym dostawcą w tym zakresie była Francja, ale przemysł francuski w stosunkach z Polską popadł na sam błąd, co i w odniesieniu do Rosji w czasie i przed wojną światową: mianowicie utrudniał, a nawet wzrost uniemożliwiał rozwój polskiego przemysłu wojennego.

Obecnie stosunki te dało się udrożnić i doprowadzić do uzgodnienia poglądów w tej sprawie z rządem francuskim, który stawił porozumienie bezpośrednie z przemysłowcami. W każdym razie udało się w okresie tym uzyskać poważne ze strony Francji ustępstwa.

Po uregulowaniu zasadniczych tych spraw salutowano również za pobytu w Francji min. wojny, Sikorskiego, szereg spraw szczegółowych. Tak np. uregulowano sprawy rozbudowy lotnictwa i marynarki.

Sprawę rozwoju lotnictwa potraktowano w ten sposób, że pomysłowo nitylko o lotnictwie wojskowym, lecz i cywilnym. Przy szczegółowym jej omówieniu okazało się jednak, że przemysł francuski nie był w stanie w tym względzie odpowiedzieć naszym potrzebom, nie mógł mianowicie podać zamówieniom.

Stan ten oczywicie, był przedmiotem rozważań; rząd francuski przyczynił się bardzo poważnie nitylko do ułatwienia i przyspieszenia zamówień, lecz jednocześnie i do znacznego obniżenia cen, dzięki czemu za dostawą dla Polski z dalekiego lotnictwa będą nieznaczne ceny miejscowe. Pierwsze samolany już do Polski przybyły, przybyła również część tego materiału,

który nam przypada z tytułu realizacji pożyczek naszych we Francji.

W zakresie marynarki państwo nasze musiało w pierwszym rzędzie pomyśleć o zabezpieczeniu transportów, a więc o ochronie wyładowania amunicji. Skoro wyładowanie amunicji, skóra w Gdańsku, z powodu oporu statku, jest niemożliwe, trzeba było pomyśleć o wzniesieniu portu w Gdyni, przystosowaniu go nitylko do odbioru tego rodzaju ładunków, ale jednocześnie, pewnym wznowieniu go od ładu i daniu ochrony, która dziś po pamiętnej demonstracji floty sowieckiej, jest zupełnie zrozumiała i konieczna.

Na tym fe rozwinięła się u nas myśl o realizowaniu programu marynarki. Program ten zresztą nie jest nowy, datuje się bowiem z kwietnia, a dotyczy głównie budowy łodzi podwodnych, bo na nie właśnie program ten przechodzi.

Jednym z momentów, które bardzo silnie wstrząsają opinią publiczną w Polsce, są katastrofy lotnicze. Trzeba jednak wiedzieć, że katastrofy bywają dwójakiego rodzaju: jedne wynikają z błędów materiału konstrukcyjnego, zbytnej jego brzozy i t. p. inne znow z wadliwości technicznych.

Względem katastrof lotniczych zdają się wszędzie. Ponieważ jednak u nas zdarzają się one prawie wyłącznie na aeroplanach, montowanych w fabryce Plage i Laskiewicz, więc powstaje konieczność bardzo daleko idących zarządzeń represyjnych.

A więc zmniejszono fabryce do jednej platy kontyngent dostarczających aeroplanów, wyznaczając jednocześnie wysokie karę za katastrofy, które się zdarzają na samolotach tej firmy, jeśli śledztwo wykazuje, że powodem katastrofy były błędy techniczne czyli zł materiały. Poza tym jeszcze wskutek ostatniej katastrofy, w której zginęli dwaj lotnicy, fabryka „Plage i Laskiewicz” musiała wydać trzech dyrektorów technicznych.

J. Wapnarski.

Więści ważne.

(Z pism i depesz wczorajszych).

— Dzienniki sowieckie donoszą, że w Odesie wykryto obronkę polską, prowadzoną przez katęży miejscowych. Obronka ta była jakoby utrzymywana ze środków pozostawionych przez carat oraz z subwydoby zezako nadających z Polski.

— Austriacki minister spraw zagranicznych oświadczył kilkakrotnie, ostatnio w polsko-austriackiej izbie handlowej w Wiedniu, że jest zwolennikiem polsko-austriackiego zbliżenia na polu politycznym, a w szczególności handlowym. P. Matzga sędzi, że Polska będzie uważała jego powrót do działalności w rządzie za dobry krok, który polsko-austriackiemu zbliżeniu.

— Między Rumunją a Jugosławią doszło do ukończenia wstępnych rokowań w sprawie zawarcia układu obronnego. Rokowania te mają być ukończone jeszcze w roku bieżącym. Układ obrony między Rumunją a Jugosławią uwzględnił zatarg rosyjsko-rumuński, oraz zatarg z Bułgarią.

— Aresztowano w Kairze jeszcze jednego osobnika, podejrzanego o udział w zamachu.

W Aleksandrii rozpoczęły się ponownie antytrytyckie manifestacje studentów. Po mieście krąży patrol wojskowy. Nad miastem unoszą się aeroplany.

— W Anstolli odnoto silne trzęsienie ziemi. W Uszaku zawałsi się stacja kolejowa; miastowości poniosło znaczne szkody. W innych miastach są tylko drobne uszkodzenia.

— Według wiadomości, otrzymanych przez „Daily Mail” ma być niewznowienie zawarte zawieszenie broni między wojskami białymi i czerwonymi. Oddziałami Abdel Krima.

Oficjalne komunikaty rządu szwedzkiego dla Wł. Rymonta

Stockholm, 24 listop.
Z powodu niemożności przyjazdu obu tegorocznych lau-

reatów Nobla do Sztokholmu, uroczystość wręczenia nagród nie odbędzie się. Na posiedzenie komitetu Nobla przybył poseł Wysocki i w imieniu Reymonta złożył na ręce prezydenta prof. Schwedke podziękowanie za przyznanie nagrody. Odpowiadając na przemówienie posła Wysockiego, prof.

Schwcek wyraził zadowolenie w imieniu akademii, iż nagrodą dla przypadła autorowi „Chłopów”. Na ręce posła Wysockiego złożył ponadto gratulacje premier, minister spraw zagranicznych, arcybiskup Söderbom i szereg innych wybitnych osobistości.

Wykrycie olbrzymiej afery szpiegowskiej ukraińskiej-żydowskiej.

Wareszawa, 24 listopada.

Wtorek 24 listopada w wotdźwięk lwowskiemu i lwofskiemu oddały do dyspozycji prokuratury sądu okręgowego w Równem szereg osób, aresztowanych w ostatnich dniach, a oskarżonych o działalność szpiegowską na rzecz Rosji sowieckiej. Aresztowanych te, utrzymywane dotychczas w ściele faimnety, uławnili isienie na naszym terenie w Małopolsce wschodniej oraz na Włocławku, w której organizacji szpiegowskiej. Olbrzymia sieć szpiegowska, oparta była wprawdzie o element żydowsko-ukraiński, pod kierownictwem rozprowadz z Charkowa i g. p. u. z Żytomierza.

Wykryła obecnie bolszewicka afera rzuciła bardzo ciężkie światło na równocześnie prowadzoną akcję dywersyjną na kresach.

A więc dwiersia i szpiegowstwo, mające podkopać fundamenty państwa ukraińskiego, apoczęły w rękach oficjalnych przedstawicieli rządu sowieckiego w Charkowie i Żytomieru — to właśnie w tym okresie, gdyłow. Balicki, prezes charkowieckiego wazchukraińskiego urzędu politycznego, prowadził w całej prasie sowieckiej ostrą kampanię przeciw polskiej dyplomacji, oskarżając ją o uprzedzenie szpiegowstwa na terenie sowieckim.

Polski Obecnie dopiero uwypukla się dobitnie, że ataki prasowe i kompromitowanie Polski przed zagranicą miały być tylko przykrywką dla zabezpieczenia zbiorczych akcji rządu sowieckiego, prowadzone przeciw Rosji sowieckiej.

Rozpoznano polski i ukraiński szpiegowstwo, w którym udział wzięli polscy i ukraińscy, którzy wpadli na trop żydowsko-ukraińskiej szpki szpiegowskiej, która rzuciła bardzo ciężkie światło na równocześnie prowadzoną akcję dywersyjną na kresach.

wreszcie rozbiła ją dostrzegł. Macki roboty szpiegowskiej znajdowały się we Lwowie, Przemysku, w Warszawie i w szeregu miejscowości pogranicznych na Wołyniu tak: Korcu, Ostrogu i we wszystkich przebiegach granicznych. Na czele tej bandy stał niekiedy Józef Pillo, stale przebywający we Lwowie, który zbierał przy pomocy listów wosdółników i listów, różne dokumenty wojskowe i onistowe, lecz wydawał zadaniacze dyktando w organizatorom hand dywersyjny na kresach. Pomocnikami Pillo byli Szejkli Krzyżuk, Maier Gochman, Szmol Gochman, Aron Korman, Moszek Winkerman, z zawodu doręcznik i Róta Peczenik, lat 22, cichy rabina w Równem, oraz trzej rumi wosdółnicy: Anton Krawczuk, Szejkli Fedotycz i Jurko Fedotycz, członkowie ukraińskiej „prodiwy” w Małopolsce wschodniej.

Pierwszy z nich, Szejkli Krzyżuk, pełnił funkcję kuriera tej szpki szpiegowskiej, a doręcznik, t. zw. „Moszek” z Równego, przewoził przez granicę szpiegowanie i dywersantów oraz zdobywane materiały i dokumenty tajne.

Córka rabina, Róta Peczenik, udzielała przysługom i wyleżdżającym szpiegom i kierownikom band dywersyjnych noclegi, a także w tym wszystkim żydzi byli t. zw. firmowymi „kapcami” pogranicznymi.

Band ta pracowała na naszym terenie już w końcu 1922 r., tworząc w różnych miejscowościach specjalne szpki szpiegowskie, które miały być w stanie dobiec do nas do działalności olbrzymie fundusze w dolarach, wypłacanych co miesiąc na ręce „kuriera”

w Żytomierzu. Instrukcje roboty szpiegowskiej i plan dywersji wydawał sam Balicki, przewodniczący wazchukraińskiego urzędu politycznego w Charkowie, członek rządu sowieckiego.

Obecnie wszyscy aresztowani znajdują się już w dyspozycji prokuratury sądu okręgowego w Równem. Siedziwo prowadzi sekcja śledczy dla spraw szczegó-

nej wagi, Tellichowski. Aresztowani oskarżeni są o § 111.

Blizsze szczegóły tej afery, przebiegającej kompromitacją danymi, rozstrzelaniem będą dopiero na procesie, taki odbywać się zapewne w niedługim czasie. Równem, obecnie zaś — to zrozumieliśmy względów na tajemnicę śledztwa oraz sam charakter sprawy — muszą być przemilczane.

Paderewski — doktorem filozofii honoris causa.

Poznań, 24 listopada.

W sali uniwersytetu poznańskiego odbyła się uroczysta promocja Paderewskiego na doktora filozofii honoris causa.

W bogato w zieleni i kwiaty ozdobionej sali zajęli miejsca primas Dalbor, k. b. kap. Lukomski, prezydent miasta Ratajski, wojewoda Buński, dowódca korpusu Raszkowski, przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych, reprezentanci sto warszawskich naukowych, literackich i artystycznych, rada miejska, stowarzyszenia i tłumy publiczności oraz liczny zastęp młodzieży akademickiej.

Na podium zajęli miejsce senat akademicki z rektorem Druczyńskim i gronem profesorów. Za nimi korporacje studenckie.

Uroczystości zajął rektor Dobrzański, witając gościa oraz podnosząc motywy, które skłoniły uniwersytet do nadania Paderewskiemu tytułu doktora. Następnie odczytał list zastępstwa profesora muzyki Kaminski. Prof. Dobrzański skreślił działalność Paderewskiego na polu politycznym, wreszcie dr. Saldak odczytał list zastępstwa, poczem nastąpiło wręczenie dyplomu oraz kwiatów od grona pał, wśród hucznych okrzyków. Następnie przemawiał Paderewski.

Po południu odbył się przed Bazarem manifestacyjny poczet organizacji powstańców, w których wzięli udział, harcerzy oraz innych społeczników organizacji.

O godzinie 5-jej po poł. na-

stąpiło wręczenie Paderewskiemu odznak powstańców oraz dekretu. Imieniem związku powstańców przemawiał gen. Dowbor-Musciałowski, sekretarz Rybka, przedstawiciele kół powstańców im. Paderewskiego, szkół, harcerzy, oraz p. Cailier imieniem związku powstańców 1863 r.

Paderewski w słowach pełnych serdeczności odpowiedział, wyróżniając powstańców — 61 roku.

Wieczorem Paderewski był obecny na przedstawieniu „Marji Opieńskiego” w teatrze wielkim.

Kronika.

Kalendarzyk.

25 Dziś Katarzyna p. Jutra Konstancja.
Wtorek Wsch. słońca 6:57
Zach. „ 3:44

Pogoda na dziś Nagroń pogodzie mglistej, miejscami przeświatłe wygołdzenie się, spadek temperatury, słabe wiatry południowo-zachodnie.

Od redakcji. Do dzisiejszego numeru wysłaliśmy nasz prenumeratorki i czytelnicy otrzymają dodatek „Ilustracji Isiry” kłtęgo, wobec uszczelnienia w ostatniej chwili kliszy, nie mogliśmy dołączyć do numeru sobotniego.

SKAZANIEC.

ROMANS.

11

Ona nie rozniewiała się za to, ani było to dla niej niespodzianką. Uśmiechnięta się tylko i zbliżyła się na palcach do cicha, złożyła pocałunek na swojej głowie ojca. I prawdziwie, nie przesadzamy twierdząc, że wydała się w tej chwili jakimś niezmiarkowanym awanturą. Wzobrzyły sobie bowiem te wiotką postać w białej sukience muszlinowej o niewinnej twarzyczce i niebieskich oczach, pochylaając się nad usnionym stercem...

Wysłała cichutko i udała się do swego pokoju, a jak się to nie raz zdarza, choć przed chwilą śpiący i znużony, znalazłszy się w swoim pokoju, nie mógł się zrzucić. Usiadła więc i zaczęła pisać listy, i napisała aż trzy do serdecznych swoich przyjaciół, mając im jaskrawymi farbami narzekającemu swego i życząc im również, aby zniknęły rybitko narzekających. Oczwiciła te listy, choćby się opisałem najwspanialszych kapeluszy i wielu innych dro-

bnostkami, których można znaleźć do rzędu plotek, gdyby nie były podawane w myśli najniewinniej.

Zajęta pisanem, przeszedł ją tak aż do godziny pierwszej w nocy. Szejkli zaczął czuć tak, że nie spuszczał oka z jej cieńca i ubóstwa jej w duszy.

Przygotowawszy listy, zbliżyła się do okna i otworzyła je, podniosła błękitne oczy na szafiry nieba wyświekzonym gwiazdom. Pogratowano jej chwile, kiedy zachwycenie, można zdale się usprawiedliwić, że poczytywał ją za istotę niebiańską, której dusza rwała się z tego padolu ku gwiazdom.

Około drugiej zruściła się mias Helena na łóżku, ale nie zmrużyła oka, patrząc na mrużące spokojnie gwiazdy i dumnie.

Nagle myśli jej błasknęły się gdzieś po niebie, sprowadziła na ziemię tajemniczy złość jakiejś i rzuciła „mowoli okna na drzewo, którego gałęzie sięgły prawie okna. Gałęzie poruszały się gwałtownie, mimo że w powietrzu nie było wiatru, i przysłała więc nemi wiatru, zjawisko to wydało się zaprzecznie czemś obłąkaniem, naturalnym.

Nie ochłoniła jeszcze z podziwienia a może i przerażenia, gdy nagle z gęstych gałęzi wyruszyła się wyraźnie ręka a następnie cała postać człowieka, wspinającego się na drzewo.

Helena usiadła na łóżku, wodząc do koka przerażonym wzrokiem i nie mogąc wydobyć z siebie głosu. Tak pod oknem jej pokoju znajdował się daszek nad bramą w parkanie, i na ten to daszek wskoczył ten człowiek, który przed chwilą, jak się okazało, był na dachu. Najwyższa groza wreszcie wydarła okrzyk stłumiony z pierśi Heleny. Jednocześnie prawie rozległ się wystrzał z pistoletu i człowiek stojący na daszku zachwiał się i runął na ziemię. Nie mógł dopięk na tem, i nie mógł poczuć huknęto jeszcze kilka strzałów i dał się słyszeć zgiełk walki ręcznej, wrzawa jakaś hukła. Helena wykoszowała z łóżka i wybiegła ze swego pokoju, wpadła do izby pańcy swojej, Sary Wilson. Cały dom był w jednej chwili na nogach, i w tej chwili rozległa się na wszystkie strony czynność hałas i zamieszanie.

Jeneral Rolletson, wyrozumawszy Sarg Wilson, przydzielił resztę służby a miedzy

ionem i stercem jednego żołnierza, weterana. Przetrześli najprzód i obejrzel cały dom, ale nie odkryli nigdzie śladów wargiercia przemocą; ubrojeni więc w sztuce i pistolety wyszli znowu do ogrodu.

Neopodad obrazy ukrytej daszkiem, znaleźli człowieka na wzrak powalnego.

Pochwycyli go, ku wielkiemu jadałemu zdziwieniu, poznali w leżącym bez znaku życia, Seatonie.

Przez przeszły chwile widok ten przeraził jenerala Rolletson, potem zdawało się, jakby ubolewał nad nieszczęśliwym, po krótkiej wazelko chwili namysłu odzwał się surowo:

— Wnieście tego łotra do domu a potem śledzić mi sprowadzić do izby!

Wnieśli Seatonie do obszernej sieni i złożono go na kamiennej posadzce. Cała służba zbliżyła się w kupkę zaciekaława około marmurowego na polu, a kobiety zaczęły wyjeżdżać z rozmaitemi domysłami. Ale jeneral Rolletson, kazał habum milczeć odprawiając je po dom dółki. Kazał następnie przynieść wody i skropić omdlełego, dodawczy:

— A teraz cicho i usłuchaj

mi się z oczu, niech go wypytam.

I stanął z rękami skrzyżowanymi nad pogrążonym ciągle jakby w śnie letargicznym. Nikt już nie śmiał odzywać się i głuche milczenie przerywał tylko płacz Sary Wilson i drugiej służące, która płakała właścicie dla tego tylko, że przysiadła jej tej roniła.

Po chwili zaczął Seaton przychodzić do siebie i dawać znaki życia. Westchnął ciężko i wybełkotat coś głośnie niezrozumiałym, płaczliwym. Jeneral Rolletson nie uczuwał dlań jednak litości, czekali niecierpliwie się, żeby omdleły odzyskał zupełną przytomność i żeby go wezwać do surowej odpowiedzialności, wprzód jednak wybadat.

Jeneral czekał jednak za długo i z zamiast zadać pytanie, musiał dawać odpowiedź.

Najtrudniejszą może człowiekowi przychodzącemu do przytomności, zdać sobie sprawę z tego co widzi, co mu pierzwa w oczu wpadnie. Ołdż Seaton, gospodarz przed sobą leżącemu, wyciągnął dółkę i spytał słabym głosem w obecności jedynastu świadków:

(d. c. n.)

Dziś i dni następuj!

Kino-Teatr „U D Z I A Ł O W Y” Kino-Teatr

Dziś i dni następuj!

Najpotężniejszy film świata, który nie ma żadnej konkurencji nad sobą.

Najpotężniejszy film świata, który nie ma żadnej konkurencji nad sobą.

2 serie 12 aktów
w jednym programie.2 serie 12 aktów
w jednym programie.

Romans miłosny Syna wielkiego Faraona z piękną żydówką, Mirjam. —
Walki Faraona Menapty z żydami. — Wyjście synów Izraela z Egiptu. — Przejście ich przez morze Czerwone. — Cuda Mojżesza. —
Mojżesz na górze Synaj.

W przeciągu 3-ch lat pracowało tysiące sił artystycznych nad stworzeniem powyższego filmu, którego zdjęcia zostały wykonane w historycznych okolicach Egiptu, Turcji, Palestyny, Arabii, Indjacji i Abisjacji. Tego arcydzieła sztuki filmowej nie należy mieszać z niemobilizyjnymi plagiatami.

UWAGA! Muzyka ściśle zastosowana do obrazu.

Kroje ULLSTEINA

Stale do nabycia w znacznej firmie
HUGO LIPSCHUTZ
KATOWICE, KRÓL. HUTA,
ul. 3-go Maja 10. tel. Wolność 2, 2658

Świadczenia przemysłowe. Stosownie do zarządzenia władz skarbowych, za świadczenia przemysłowe na rok 1925 przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, na podstawie wystawionych deklaracji, muszą płacić gotówką w kasie skarbowej w Sosnowcu i wykluczone jest wpłacanie kwot pieniężnych, przeznaczonych na świadczenia przemysłowe, za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności, jakoteż filij banku polskiego.

Choroby zakaźne w powiecie będzimskim. W okresie pierwszej połowy listopada zachorowało na tyfus brzuszy osób 28, zmarło 2; na tyfus płamisty 1, na płoniec 9, zmarło 1, na błonicę zachorowało 6 osób, na różę 1, na gruźlicę zakaż. 2, zmarło 12, na ospę zakaż. 1 i na inne niewymienione choroby 1. Odkazano w tymże okresie mieszkań 29.

Pierwszy zjazd polskiej naukowej organizacji. Zarząd koła sosnowieckiego naukowej organizacji pracy przy stow. techników w Sosnowcu nadał nam komunikat następujący: „Staremiem kol inżynierów organizacji w Polsce odbędzie się w dniu 6, 7 i 8 grudnia r. b. w stowarzyszeniu techników w Warszawie, pierwszy zjazd polski, dotyczący naukowej organizacji pracy. W celu należytej oceny i wyrażenia naszej opinii, zjazd będzie miał wielkie znaczenie, gdyż obrady jego obejmą najważniejsze zagadnienia naszego życia gospodarczego.

Informacji organizacja zarząd kol inżynierów udzieliła, (funkcyjnie stowarzyszenia techników, Cieskiego 3/5 w Warszawie.)

O oświetleniu pociągów. Pociąg, wychodzący z Sosnowca o godz. 5.30 wiecz. zamiast gazowego oświetlenia posiada świece, skutkiem czego większość wagonów tonie w ciemnościach.

Jak twierdzi obsługa pociągów, w Częstochowie, (fabryki) panuje się pociega gazową, dlatego brak jest gaz. Katowice zaś nie chcą obsługiwać drugiej dyrekcji.

Z powyższego widać, iż w Częstochowie panują pewne nieporządku, dzięki czemu podróżni muszą jeździć ciemkiem.

Z przemysłu Podana przez naszego korespondenta ciekawostka wiadomości o zakończeniu zatargu między robotnikami a zarządem (fabryki) wózków gumowych i emalowanych w Wolbrzeju jest o

tyłe niedługo, że umowa między zarządem wspomnianej fabryki, a przedstawicielami robotników podpisana została dnia 19 b. m. w inspektoracie pracy w Sosnowcu na 3-iej z kolei konferencji.

Z zebrania parafalnego. W ubiegłą niedzielę odbyło się w magistracie będzimskim niezwykłe zebranie, gdyż liczące około 200 osób, zebranie parafalne, pod przewodnictwem prezesa dozoru kościelnego, p. Ryppa.

Zdając relację z działalności dozoru kościelnego, p. prezydent specjalnie zaznaczył ołtarność parafian, oraz zażaleł i starania ks. dziekana Zimalka doleci czemu uratowano od ruin szereg budynków parafialnych.

Złożono także publiczne poprzekawanie przedsiębiorcy budowlanemu, p. S. Spieringowi, oraz inżynierowi miernikowemu, p. Kamieńskiemu, za bezinteresowną pomoc i wykonanie różnych robót parafialnych.

W dniu 24 października, jako wykonany, przyjęto bez dyskusji, natomiast przy budżecie na r. 1925 rozwinęły się długie debaty. Po szereg wyjaśnień, uchwalono, aby w roku następnym ukończyć roboty zewnątrznie przy kościele parafialnym oraz przy kościełku na cmentarzu, polegające na odfakowaniu i doprowadzeniu wody do porządku oraz innych niezbędnych reperacji.

Przewidziano na ten cel suma 15 tys. zł. nie jest miarodajna z braku kosztorysu na wspomniane roboty, to też podatek parafialny ustanowiony będzie po otrzymaniu przez dozor kościelny szczegółowych danych dotyczących wydatków na wspomnianą robotę.

Z kolei załatwiono drugą ważną sprawę, mianowicie kwestię bezpłatnego placu przy ul. S. czeskiej.

Ogólne zebranie upoważniło dozor kościelny do zajęcia się wspomnianym placem i dysponowania tymże, jednakże bez prawa sprzedaży.

Co stanie się z tym terenem, wyjaśni się na pierwszym zebraniu dozoru kościelnego.

Pokładnie, czyli opłaty za miejsca na cmentarzu, podwyższono o 75 proc. na obywateli cmentarza, z wyjątkiem grobów zwycięzców na nowym cmentarzu, gdzie obywateli wynosi 5 zł, za metr kwadratowy.

Na zakończenie dokonano wyboru nowego dozoru kościelnego, w którym za akklamację powołano pp. Kulę, H. Trennera i A. Wierę.

Prócz osób powyższych, do dozoru wchodzi z urzędu: prezydent miasta, p. Rypp i ks. dziekan Zimalka.

W sprawie placów. Jak wiadomo miastu Zagłębie nie posiada już zupełnie placów, co w wielu wypadkach uniemożliwia przywrócenie do budowy gmachów użyteczności publicznej. W Dąbrowie np. jest sporo terenów rządowych,

dzierżawionych przez osoby prywatne. Ponieważ prace te leżą bezużytecznie, miasto zaś nie może rozpocząć budowy najpotrzebniejszych gmachów, wystąpiono do władz o zyskanie potrzebnych terenów. Sprawa długa czas wędrowała po różnych urzędach i, jak nam donoszą obecnie z Warszawy, miasto ma otrzymać 3 tereny w śródmieściu z warunkiem rozpoczęcia w ciągu roku na terenach tych tych budowy potrzebnych gmachów.

Tym sposobem znika jeden z większych bólów, paraliżujących gospodarkę miejską.

Sprawa materiałów wybuchowych. Pomimo różnego rodzaju kontroli na kopalniach, oraz zaprowadzenia obostrzeń przy wydawaniu materiałów wybuchowych, wynoszenie materiałów trwa w dalszym ciągu. Głównymi odbiorcami są małe okazyki, nie posiadające prawa na otrzymywanie tych materiałów z kopalni dużych, lub nabywania ich bezpośrednio z fabryk.

Ponieważ wchodzi tu w grę względy bezpieczeństwa, należało rozstrzygnąć nad odkrywkami temi ściślejszy nadzór i uniemożliwić im posługiwanie się tego rodzaju materiałami.

Także reklama. Do magistratu będzimskiego wpłynęła ze sier nauczycielskich skarga na księgarznię Zmigrodę, znajdującą się przy ul. Kolańskiej, gdzie dzieciom szkół powszechnych, nabywającym książki lub artykuły szkolne, dodaje się bezpłatnie broszurki o treści kryminalno-erotyckiej.

Sprawa szpitala. W Dąbrowie bawiła komisja wojewódzka, celem zapoznania się na miejscu ze sprawą szpitala miejskiego.

Po obejrzeniu gmachu szpitalnego i wysłuchaniu opinii magistratu, komisja powzięła podobno przekonanie, iż miasto rzeczywiście nie ma gdzie przenosić szpitala, wobec czego trzeba będzie poczekać z oddaniem budynku do czasu wybudowania przez miasto własnego gmachu.

Ciekawe stosunki. Okazuje się, iż stosunki w niektórych działach gospodarki wojskowej pozostawiają wiele do życzenia, gdyż do magistratu dąbrowskiego np. nadeszło zażytnie jednego z urzędników wojskowych w Małopolsce o areszt b. uczestnika powstania narodowego, zmarłego przed dwoma laty.

Ponieważ spis i kontrole tych weteranów prowadzi się głównie z powodu wypłacania im przez rząd pewnej renty, z powyższego zapytania wynika, iż mimo śmierci uczestnika powstania nie można otrzymywać przez szereg lat, dzięki wadliwej kontroli.

Sensacyjny aresztowanie. W Częstochowie aresztowano jednego z koncesjonariuszów rozlewni wódek, mianowicie Józefa Klepacza, znanego bywalcem „Czysta” b. oficera rezerwy.

Aresztowanie Józefa Klepacza nastąpiło z polecenia urzędu kuratorskiego, pod zarzutem skazywania dokumentów inwalidzkiej i nieprawego przywłaszczenia tytułu kawalera orderu „Virtuti Militari”.

Podczas przeprowadzanej w mieszkaniu rewizji znaleziono fałszywe dokumenty, które pomogły Klepaczowi do uzyskania koncesji na rozlewnie wódek.

Na sposoby biorą się. Mieszkańcy Będzina, którzy zdążyli się nęcić, w uniformie jednej ze szkół średnich z paczką książek pod pachą, udając uczniów. Czujnie oko policji poznało się jednak na maskaradzie i dziewczęce miast na zabawę musiało iść do aresztu.

Wobec nie pierwszy podobnego rodzaju taki w Sosnowcu, wobec czego publiczność, widząc niestosowne zachowanie się takich panienek, powinna wyzwać interwencji policji.

Więcej światła. Starania zarządu miasta i zgryźliwość towarzystwa sosnowieckiego doprowadziły już do tego, że na halach stworzono dwie tymczasowe ulice. Jak bardzo były one potrzebne, świadczą obecni w nich ruch kołowy i pęchy. Halę widać ze skraj centrum miasta z jego przedmieściami. Arszkółki ulice stały taktyk zamarkowane, to jednak w dzień można jako tak przejechać, mimo bloku i dołów. Inaczej sprawa wyglądała wieczór. Wieczorem tonał bałagan i ciemność. Między godziną piątą a siódmą wieczór spłeszczył z targów roje kobiet z pakunkami z zakupami do domów. Zdarza się dość często, że różnego typu wyrostki zaczepiają kobiety, dziewczęta szkolne korzystając z ciemności. Ogród toson. Stąd się obecnie przytulają do ciemnej ulicy i odwydają się tam orgie. Dlatego należało bywały konieczne oświetlić. Należałoby oprócz tego w czasie zmroku wysłać patroli policyjne dla ochrony kobiet i wyławiania mętłów społecznych.

Sądzimy, że towarzystwo sosnowieckie, jeżeli zezwoliło na ruch przez swe grunta, zezwoli jeszcze na ustawienie kilku lamp, oświetlających gruntownie baldy. Społeczeństwo będzie zarządziło miasta za to udogodnienie wdzięczne.

Ujęcie komunisty. Niejaki Bartłomiej Głab, znany agitator bolszewicki, pomimo wygłaszania hasł bojowych, nie grzeszył zbyt wielką odwagą i od dłuższego czasu ukrywał się starannie przed okiem policji. Dopiero ubiegłej nocy, podczas zarządzonej obławy, ujęto emisariusza w jednym z

mieszkań na Chechłowcu w Zagórzcu.

Komunistę odesłano do więzienia będzimskiego.

Postrozenie bandyty. Ubiegłej nocy, podczas obławy, postrzelono we wsi Jawcznik pow. będzimskiego, dawno poszukiwanego bandytę Czerkasa. Kula przeszła przez łopatkę i utkwiała w szczęce.

Bandyta przewieziono do szpitala powiatowego w Będzinie, gdzie dr. Kosibowicz dokonał wyjęcia kuli.

Do czasu wyzdrowienia bandytę pod strażą pozostawiono w szpitalu.

Z TEATRU.

W Sosnowcu.

Sroda — premiera. Afisz zapowiada pełną humor operetkę „Dolly” w roli tytułowej Halkę, oraz w rolach głównych pp. Zela, Czeska, Sierzyński, Zbolski, Horskim i innymi naczelnymi. Efektowne tańce, niezmiennie całość, nad którą czuwa wytrwała reżyserka Bolesława Horskiego (fotografacja premiera budzi szczególne zainteresowanie, to też na zapewnione powołanie).

Czwartek „Chimery”. Zapowiedziana premiera na ubiegłą niedzielę „Chimery” została odłożona z powodu nieprzygotowania należącego. Próby pod reżyserją E. Szafrankiego, a zapowiedziana premiera przypadać musi do gustu najwybredniejszej publiczności.

Halka dla młodzieży. W nadchodzącą sobotę powtórno na będzie jeszcze „Halka”, natomiast przedstawieniu bowiem zabrakło biletów, a ucząca się się młodzież z okolic zechwaziła się, nie otrzymała biletów — a byli nawet tacy którzy przybyli nawet z Zawiercia i Olkusa. Aby uniknąć zawodu szkoły prosiło się o wczesne zamawianie biletów. Ceny najniższe — początek godzin 4 po pol.

„Noc listopadowa”. Potężny dramat Wyspiańskiego, z którego próby odbywały się pod reżyserją M. Petrzyńskiego, wystawiony będzie dwukrotnie w nadchodzącą niedzielę, poprzedzono specjalnie przemówieniami jako uroczyste przedstawienie pamiętnego powstania listopadowego.

W Katowicach.

Dziś „Dolly”.

Sroda „Pan Goldbach”.

Czwartek „Dolly”.

Piątek Przedstawienie teatru niemieckiego.

Kupujcie swój i swoj!

